

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sredi, izmisi nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 18 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Občni zbor „Národne Tiskarne“.

V nedeljo dné 10. junija 1894 občni zbor „Národne Tiskarne“ ni mogel zborovati, ker je bilo po pravilih premalo delničarjev udeleženih. Zatorej se sklicuje nov

OBČNI ZBOR

delniškega društva

„Národne Tiskarne“

na dan 24. junija 1894. leta

ob 11. uri dopoldne

v prostorih „Národne Tiskarne“

Vegove ulice štey. 2

z istim, za občni zbor dné 10. junija 1894 določenim dnevnim redom ter dopolnilna volitev upravnega odbornika, s pristavkom, da po §. 17. društ. pravil ta novo sklicani občni zbor veljavno sklepa brez ozira na število navzočnih delničarjev in na število od njih zastopanih glasov.

Upravni odbor „Národne Tiskarne“.

Zmaga ogerskih liberalcev.

Dober teden je trajala ogerska ministerska kriza. Ves svet je trepetal radovednosti, kako se konča, ves svet je pričakoval korenitih prememb, a glej, vsa dotična domnevanja so se izjalovila. Kriza je rešena in zgodilo se je, česar ni nihče pričakoval: Židovsko-madžarski lažiliberalizem je zmagal sijajno.

Ko je krona odklonila zahtevo Wekerlovega ministerstva glede „garancij“, s katerimi je hotelo magnatsko zbornico prisiliti, da vzprejme cerkveno-politične predloge, ko je vzprejela ostavko Wekerlovo, sodilo se je splošno, da pride na Ogerskem do premembe sistema. Ves svet je trdil, da je cesar odločen nasprotnik cerkvenopolitičnih reform in sploh jako nezadovoljen z razmerami, katere je prouzročila madjarska liberalna stranka. V dokaz se je mej drugim navajalo, da je cesar sam izbral grofa Khuena za bodočega načelnika ogerski vladi in mu naročil sestavo novega ministerstva. Tudi liberalna stranka je slutila,

da se pripravlja nekaj proti njej in je zato vzprejela grofa Khuena tako neprijazno, kakor da je prišel na čelu sovražne vojske v deželo. In vendar je bil Khuen takoj izjavil, da hoče jedino le z liberalno stranko vladati in je tudi res samo pri njej iskal sodelavcev. Dobil jih ni. Liberalna stranka je sklenila, da v njegovo ministerstvo ne sme vstopiti noben član kluba in dasi je grof Khuen član te stranke in sicer kot „pacifikator“ Hrvatske velezaslužen član, moral je vendar odločiti prevzeti mandat in se vrniti v Zagreb.

Cesar se je začel potem pogajati z Wekerlom in že to priča, da krona res neče na Ogerskem premembe sistema, da je v principu zadovoljna s politiko liberalne stranke. Wekerle je bil z veseljem pripravljen sestaviti novo ministerstvo, pripravljen tudi, ločiti se od treh tovarišev, ali jednega, pravosodnega ministra Szilagyija, ni hotel žrtvovati, od njega se ni hotel ločiti, ker je dobro vedel, da bi potem nova vlada ne bila več to, kar je bila prej, da bi ne imela več tistega lica in tudi nič več tiste veljave, kakor prej.

Szilagyij je cesarjevo nemilost v polni meri zaslužil s svojimi govori pri razpravi o civilnem zakonu. Cesar se je baje odločno protivil njegovemu imenovanju, češ, da s takim človekom ne mara priti v dotiko in nasprotstva so se tako poostri, da se je že govorilo, da je cesar Banffyju naročil sestavo novega ministerstva.

V tem kritičnem hipu storila je liberalna stranka zanj srečen korak. Dne 2. junija, po Wekerlovem odstopu, je bila sklenila neko resolucijo, glede katere je krona zmatrala, da je naperjena proti njej. V tej izjavi je liberalna stranka rekla, da bode podpirala le tisto vlado, ki stoji brezpogojno na podlagi njenega programa. Naperjena je bila ta resolucija očitno zoper krono in je le-to po pravici užalila. To izjavo je stranka slovesno preklicala in na podlagi tega je cesar odobril ministersko listo, kakor mu jo je predložil Wekerle, ter privolil, da ostane Szilagyij pravosodni minister.

Vse strmi, kajti tega ni nihče pričakoval, da bi Szilagyij ostal na svojem mestu, a prav to, da ostane, je dokaz, da se je krona povsem pobotala z liberalno stranko.

V novem ministerstvu ostanejo izvzemši grofa Bethlena, grofa Tisze in grofa Csakyja vsi prejšnji

ministri, vstopita pa grof Andrássy in baron Eötvös. Tretjega ministra Wekerle še ni dobil. Novo ministerstvo je povsem liberalno, njega najmarkantnejša oseba pa je Szilagyij.

Imenovanje Szilagyija svedoči jasno, da se je krona sprijaznila s cerkvenopolitičnimi reformami. Magnatska zbornica se ne bo mogla več zoperstavljati predlogi o civilnem zakonu in ni skoro dvoma, da jo vzprejme, kakor tudi vse druge Szilagyijeve predloge. Liberalizem je zmagal.

Morda je res, da se je krona le udala okolnostim zoper svojo voljo, a zgodilo se je, ker se drugače ni moglo zgoditi. Prave konservativne stranke ni na Ogerskem. Konservativni so nekateri katoliški prelatti in nekateri v inozemstvu svoja imetja zapravljajoči magnati, ali madjarske konservativne stranke ni. Madjarski liberalni poslanci tudi ne zastopajo madjarskih volilnih okrajev. Voljeni so veled nečuvno krivičnega volilnega reda in s pomočjo vladnih pasdurjev v rumunskih, slovaških, ruskih, srbskih ali nemških okrajih, dočim so zastopniki madjarskega prebivalstva vsi opozicionarci. Zato pa se da sedanji politični sistem na Ogerskem odpraviti le na ta način, da se pomaga nemadjar-skim narodom do pristojećih jim pravic. Brez velikega konflikta z Madjari to ni mogoče in zato je tudi krona krenila na zlati most, kateri jej je vladna stranka napravila s svojo deklaracijo, in omogočila zmago liberalizma.

Vae victis!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 11. junija.

Permanentni justični odsek.

Odkar se je razšel drž. zbor, zborujeta permanentna odseka, justični in davčni. V zadnji seji justičnega odseka nastala je zanimiva jezikovna razprava. Mladoteh dr. Dyk je opozarjal, da se je vlada košljivemu vprašanju o jezikovni ravnopravnosti umaknila s tem, da ni v načrt postavila nikakih določb, v katerem jeziku je pisati vloge in katerega jezika se imajo stranke pred sodiščem posluževati. Govornik je izjavil, da neče prejudicirati temu, kar poreče svoj čas njegova stranka, ker jej hoče zagotoviti popolno svobodo za dotično akcijo,

LISTEK.

Slovensko dijaštvo na Dunaji

1830.—1869. I.

Ravnokar je izšla knjiga „Spomenica o petindvajsetletnici akad. društva „Slovenija“ na Dunaji. Sestavil Janko Vencelj.“ Z dovoljenjem pisateljevim hočemo v primernih preledkih priobčiti nekatere splošno-zanimljive odstavke iz te knjige, nadej se, da s tem ustrezemo svojim čitateljem.

1. Iz predmarčnih časov.

Kedaj so prvi dijaki slovenskega rodu vstopili v „Almo Rudolphino“, tega nam ne pove nikak vir. Niti iz poznejših časov nam niso ostala zanesljiva poročila, in akopram je slovensko dijaštvo pohajalo doslej dobrih pet vekov Dunajsko veliko šolo, nam razven maloštevilnih poznih zapiskov avstrijske narodnosti, obsezajočih le imena nekaterih, ni ostalo o njem izza prejšnjih stoletij do mala nič.

Izvestno so se slovenski dijaki Dunajski vsikdar radi shajali in družili bodi s: v okrilji vseučil-

liških narodnostij, bodi si v onem raznih konviktov. Dijaki „gente Carnioli, Styri, Carantani“¹⁾ so bili po vsem Dunaji dobro znani — govoreči svojo „lingua sclavonica“, „die windische Sprach“ — kot poseben razrodek „Nationis Austriacae“. Saj je bil isti naš jezik izza davnih časov pa do prevlade španjolskega dvorjanstva tako na dvoru in mej notranje-avstrijskim plemstvom, kakor mej meščani in sebebo še obrtniki dovoljno znan in v čisljih. Seveda se narodni značaj onaj še ni pokazal toliko na vnanje, da bi bilo možno zasledovati ga. Stoprv naše stoletje, ki je neusmiljeno pritiralo narodnostno vprašanje na dan, je razkrilo tudi delo in bitlo slovenskega dijaka.

S prvim še temnim slovenskim krogom iz let 1825. do 1828, — ko se je shajal zvečer neumrli naš France Prešern z Matijo Golmayrom, Crobathom in Treunom na pomenek „zur Pfeife“ in so jeli ta četvorica izletavati lepe letne popoldneve v mično okolico Dunajsko — oživel je slovenskega dijaštva

¹⁾ Primorski Slovenci so le prav iz redka prihajali na Dunaj, ker so jim bila bliže sloveča laška vseučilišča. Stalno so se naselili tu stoprv po letu 1859, ko je izgubila Avstrija vojno s Francozi in Italijani — pa Lombardijo.

sporočilo. Navadno nemila nam vlada je je pa s svojimi uredbami utrdila!

Najviši odlok z dné 30. oktobra 1830 je razveljavil staro razdelitev vseučiliških narodnostij in uvedel štiri nove²⁾: avstrijsko, slovansko, ogersko in laško-ilirsko³⁾. To je bil prepodni dan dijaštvu slovenskemu, katero se je tedaj prvič jelo zavedati. Z najvišega mesta so priznali narodu slovensko-hrvatskemu narodno samostalnost. Res je, združeni še niso bili vsi Slovenci in vsi Hrvati v tej razdelitvi, kajti štajerska veja slovenskega rodu je bila prideljena avstrijski, hrvatsko-slovanska pa ogerski narodnosti, le za obseg napoleonske Ilirije naj bi veljala ta združitev. A prvi korak je bil storjen in to v času, ko se je jelo že „nevarno“ daniti po prosvetljenih glavah⁴⁾.

¹⁾ Avstrijska narodnost za Avstrijsko nad Anizo in pod Anizo in Štajersko, slovanska za Češko, Moravsko, Silezko in Gališko z Bukovino, ogerska za Ogersko, Slavonsko, Hrvatsko in Vojno krajino, laško-ilirska za Lombardsko, Beneško, Dalmatinsko, Ilirsko in Tirole.

²⁾ Laško-ilirska je podedovala rensko narodnost.

³⁾ Isto leto je hotel Blaznik izdajati „Zoro“, a niso mu je pustili.

pač pa si šteje v dolžnost, vprašati vladu, zakaj je v načrtu prezrla jezikovno vprašanje in kako stališče zavzema proti njemu. Poročevalec dr. Bärnreither je izjavil, da od svoje stranke nima mandata, izraziti se v tem oziru, in je rekel, da se glede jezikovnega vprašanja zategadelj niso postavili nikakoli predlogi, ker stvar ne spada v civilnopravdni red in je torej pri tej priliki ni mogoče rešiti. Zakonskim načrtom, s katerimi se bode bavili justičnemu odseku, se bode moral še pridružiti uvajalni zakon in pa zakon, s katerim se sedaj veljavna sodna instrukcija spravi v soglasje z novim civilnopravnim redom. V tem zakonu bode tudi rešiti jezikovno vprašanje. Pravosodni minister grof Schönböck se je pridružil izjavi poročevalčevi. Povdarjal je, da se je baviti s tem vprašanjem in je objektivno rešiti in sicer ali v sodni instrukciji ali v uvajalnem zakonu. Strankam sedaj pristojna pravica, da se smejo pred sodiščem posluževati deželnonavadnega jezika, se ne sme nič premeniti. — Posl. Globočnik se je pridružil temu, kar je bil rekel dr. Dyk povdarjaje, da je vprašanje o pravicah jezikov za njegovo stranko eminentne važnosti in da želi imeti zavarovane pravice, katere zahteva stranka njegova. — Posl. dr. Fanderlik je rekel, da se mu sedanjí čas ne zdi ugoden za rešitev tega vprašanja, in da se mu ne zdi verjetno, da bi se to vprašanje dalo rešiti v uvajalnem zakonu ali v sodni instrukciji, ampak potreben bo poseben zakon. — Posl. dr. grof Pininski je priznal, da je določba glede jezika potrebna in je izrekel misel, da je najumestnejša v uvajalnem zakonu. Pravice priznanih narodnostij je seveda varovati, ali tudi v sodno instrukcijo je v interesu hitre rešitve justične reforme postaviti v tem oziru samo splošne določbe, in opustiti poskus rešiti jezikovno vprašanje, v kolikor se tiče občevalnega jezika strank z oblasti. — Posl. dr. Dyk je vzel ministrovo izjavo na znanje, levičar dr. Nitsche pa je povdarjal, da se njegova stranka sicer ni mahnila s svojega stališča glede jezikovnega vprašanja, da pa je v zmislu koalicijske ideje za to, da se stvar za sedaj zapostavi. S tem je bila jezikovna razprava za sedaj končana.

Pravična kritika.

Nemški list, „Frankfurter Zeitung“ priobčila je rezko kritiko o našem parlamentu in o koalicijski vladi. Mej drugim pravi, sklicuje se na angleški parlament, ki je iz malih početkov si iz lastne moči pomagal, da je postal najmočnejša institucija v deželi: avstrijski parlament pada čedalje nižje, za časa koalicijske vlade pa se je zaletel posebno daleč nazaj. „Najvažnejša in najnujnejša naloga“, kakor je vladni program meseca novembra imenoval volilno reformo, se ni približala rešitvi niti za milimeter. Nasprotstva mej vladnimi strankami so glede volilne reforme danes dosti večja, nego so bila o ustanovitvi sedanjega ministerstva. Takrat je dr. Plener sanjal nekaj o šestih tednih, v katerih se da volilna reforma izvršiti, v svojem govoru koncem zasedanja državnega zbora pa je Chlumecy že govoril o večletnih parlamentarnih razpravah. Prazne besede, same prazne besede se slišijo, kadarkoli govori vlada o „najnujnejši in najvažnejši nalogi“. Prazne besede so bile, ko je Bacquehem pred nekaj tedni opravičeval zavlačevanje volilne reforme s tem, da je treba nabrati statističskih podatkov. Knez Windischgrätz je menda na to opravičenje pozabil, ker v zadnjem svojem govoru ni več črnil o statističskih podatkih, ampak govoril o „porazumljenju“ mej koaliranimi strankami, katero se še vedno ni doseglo. Ministerski predsednik je tudi izrazil „trdno upanje“, da „se razbistrijo še obstoječe difference“. Kako malo važnosti prisojajo koaliranci tem besedam, se vidi iz tega, kar je Chlumecy rekel, in sicer še v tisti seji. Naznanil je tudi, da bode rešiti mnogo važnih predlog, katere bodo ugodno opravičevanje za odlašanje volilne reforme, čim pozabi ministerski predsednik na svoje „trdno upanje“.

Ta odredba je bila tem večjega pomena za našo narodnost, ker je, obnavljajoč prvotni vseučiliški ustav, Slovanom zagotovila v narodnostnem delokrogu istinito velik upliv na akademiške odnose. Na ta način pa je oživila tudi ono zmerno, a odločno zavednost, katero je kmalu kazalo slovensko — na čelu mu slovensko — dijaštvo v kratkih desetih letih.

Tiho, malo po malem se je pričelo gibanje, na vnanje se je jedva kaj opazalo. A kdo se je v onih časih okušenele Metternichove vlade javno potezal za narodnost in svobodo? Slomškovo načelo: „Molčimo, ne govorimo nič, delajmo mnogo, potrpijmo vse“, je vladalo pač tudi v Dunajskih slovenskih krogih.

Cvet narodovega razumništva se je mej tem na Dunaji zbiral ter z obilim občevanjem razširjal svoje nazore v čedalje širše kroge. Dr. Ivan Zl. Pogacar, živeč od l. 1834. na Dunaji, je bil imeniten učenjak in privrženec Güntherjev v Avgustineji, prava dika tega kroga. Mladi rodoljub Val. Pleiweis se je pripravljajl ondaj že na ulogo, katero je imel poslej izvesti mej svojimi tovariši v l. 1848. Število zavednih dijakov pa se je množilo. Sosebno

Opomn bosanskim dijakom.

Bosanski vseučiliščniki katoliške in mohamedanske vere so, kakor znano, svoj čas izjavili, da so Hrvatje. Bosansko vladu je to kaj nemilo zadelo, ker je bila oficijelno uvedla „bosansko narodnost“, da bi tako ovirala jedinstvo Hrvatov oziroma Srbov in delu laglje pripravila za okupacijo po Madjarih in Nemcih. Rečnim vseučiliščnikom je naznanila, da izgube štipendije, če bi še kdaj izdali kako izjavo, imej le ta že katerokoli tendenco.

Vnanje države.

Bolgarske vesti.

Turški listi javljajo, da vse, kar se je doslej pisalo o uzrokih Stambulovljevega odstopa, je neresnično. Pravi usrok je ta, da je Stambuloval imel že vse pripravljeno in napeljano, da bi Koburžana pahnili s prestola in segnal z dežele. Nameraval je sedaj štiriletnega sina Aleksandra Battenberga posaditi na prestol, samega sebe pa napraviti regentom z neomejeno oblastjo do polnoletnosti malega Battenberžana. — Te dni se je poklonila Koburžanu pravoslavna sinoda. Znano je, da se je pravoslavna duhovščina odvrnila od Koburžana, ker je svoj čas premenil določbo ustave, da se mora prestolonaslednik vzgojiti v pravoslavni veri. Sedaj je znano, da je Stambuloval v svoji pretkanosti to dosegel, ker je hotel Koburžanu omajati stališče in ga predstaviti kot tujca, ki hoče prebivalstvo pokatoličiti. Sinoda je napram Koburžanu izrekla upanje, da bo sina v duhu bolgarskega naroda vzgojil, kar je Koburžan obljubil. Splošno se sodi, da se je pri tej avdienci sklenil mir mej Koburžanom in pravoslavno duhovščino. — Listi, ki so v zvezi z novo vlado, javljajo, da misli vlada v kratkem razpustiti sobranje. Da dobi brez vsega pritiska večino, o tem ni dvoma.

Italijanska kriza.

Pogajanja Crispija z Rudinijem in Zanardellijem glede finančnega programa so se razbila. Crispi se dogovarja z drugimi uplivnimi parlamentarci, da si zagotovi večino v zbornici. Splošno se sodi, da kralj ne vzprejme demisije Crispijeve, da odstopi finančni minister Sonnino in da bo potem Crispi stopil pred zbornico in zahteval zaupnico.

Italijanski bančni škandal.

Povedali smo že, kake nečuvane sleparije prejšnjega ministerskega predsednika Giolittija je razkrila vršča se razprava radi Rimske banke. Giolitti je valed tega poslal svojim volilcem impertinentno opravičevanje, ki je vse časopise silno razdražilo. Pri obravnavi pokazalo se je, da sta razen Giolittija še dva druga bivša ministra, Grimaldi in Lavacca zajemala iz bančnih blagajnic kar največ sta mogla. Podrobnostij sodnih obravnav ne moremo navajati, toliko pa lahko rečemo, da je ta škandal dokaz, kako silno sprijena in pokvarjena je sodobna italijanska inteligenca.

Dopisi.

Iz Gorice, 8. junija. [Izv. dop.] (Letošnja porota. — Škandal. — „Soča“ toži) Dne 21. t. m. bo v Gorici še le prvo porotno zasedanje. Čudež je hotel, da je izžrebanih 13 Slovencev; slovenska porotna klop je torej lahko mogoča, ako tožitelj in toženez izključita Lohce. Vsaj v jednem slučaju bo to mogoče, namreč v pravdi viteza Tonklija proti „Soči“. Ne verujemo, da bi vitez Tonkli izključeval Slovence, kajti če to stori, potem dá že naprej najboljši dokaz, kako prav je imela „Soča“, ko ga je ostro napadla. Ako izključi Slovence, dokaže s tem, da njegova interpelacija v deželnem zboru o naših porotah je bila brez vsa-

koršne resnosti. — Pred 14 dnevi je objavila „Soča“ majhno notico pod naslovom „Škandal“. Razumel je ni nihče, razun tistega, komur je tikala, in še kakih 10—15 drugih oseb. Ali naključje je hotelo, da sta se isti čas po Gorici širila od ust do ust dva podobna slučaja in sicer o nekem peku in o nekem c. kr. uradniku. Širitelji teh novic so vsak v svojo korist hoteli umeti „Sočino“ notico in pridno dalje opravljalí svoj ne prečedni posel. — Osebito pa so že nekaj dni poprej razni uradniki, ces. kr. služabniki in pisarji širili ne prelepo novico o nekem uradniku; ako ni resnično, kar so govorili, naslužijo ostro kazen! In tem je zopet prav prišla „Sočina“ notica, da so jo po svoje tolmačili in svojo novico brez strahu dalje širili. Iz tega je nastal škandal še večji in ne ve se, kako velik še bo, predno vsa reč zopet ne potihne. — Današnja „Soča“ je zopet naznanila tiskovno pravdo, ki končá pred porotniki, a v tem slučaju je „Soča“ tožiteljica, oziroma njen urednik. Čitateljem „Slov. Naroda“ je znano, da si je urednik „Soče“ ustanovil svojo tiskarno, kar pomenja napredek na narodnem polju. V njej se tiskajo „Soča“, „Primorec“, „Slovenska knjižnica“ in „Rinnovamento“, ki prinašajo obilo berila. Da dalje v tej tiskarni izide še marsikako lepo leposlovno ali znanstveno delo, o tem smo lahko tudi gotovi. Čujemo, da zdaj se tiskate tam dve prekoristni knjigi slovenski. Ali prejšnjemu tiskarju ta napredek ni bil po volji. Ustanovil je dva lističa, ki nimata drugega posla, kakor da udribata po tiskarju in uredniku g. A. Gabrščeku na tako neotesane načine, da je sam „Slovenec“ že izrazil svoj stud nad takim početjem. Ker „Soča“ ni odgovarjala, postajal je g. Obizzi čedalje bolj drzen, da je izmetel na g. Gabrščka že vse mogoče psovke, sumničenja in obrekovanja najgrše vrste. Današnja „Soča“ jih je nekako naštelá. Da bodo imeli tudi čitatelji „Slov. Naroda“ pojem o tem neprestanem psovanju, naj povzamem po „Soči“ te cvetke Obizijeve laške kulture: Urednik „Soče“ je: 1. pohlepen egoist in izdajalec naroda; 2. dosleden v sleparstvu, hujskanju, obrekovanju in podpihovanju; 3. v njegovem postopanju je mnogo več egoizma in šarlatanstva nego narodnega ponosa in čuta; 4. malopridni Gabršček; 5. obrekovalec v umazanem listu; 6. hudobni „Geschäftsmann“; 7. vsa opisovanja v „Soči“ so le „šarlatanstvo“, da se čitatelje slepi in mami; 8. nesramen in predrzen koristolovec; 9. njegovo narodnjaštvo je podlo in koristolovno; 10. hinavec malopridni; 11. podel in podkupljen rokovnjač, ki za vsak denar tudi narod izda in proda; 12. škodoželjež, zavidnež, terorist; 13. on ni nič manj in nič več kot „folot“, in kakoršen je sam, tako govori o drugih; 14. on je prefrigan, kakor tržaški tat; 15. laže iz same hudobije; 16. hoče korumpirati in demoralizirati Slovence. Ali je zadosti? Ali se je kdaj na svetu kaj hujšega pisalo? Tako daleč se spozabijo ljudje, katere navdaja slepa strast! Da se na tako psovanje ne sme odgovarjati v poštenem listu, je naravno. Jedino prava pot je, zamašiti takim obrekovalcem usta na radikalen način, t. j. postaviti jih je pred porotnike. Druge poti tu ni, da se naredi jedenkrat konec škandalu, kateri moramo goriški Slovenci gledati že 9 mesecev.

Bleiweisove „Novice“ so uplivalo nanje in na razvoj slovenstva v teh krogih. Oduševljeni Peter Kozler, ki jim je mecenaški dobavljal knjige, je bil njihov vodja; Matej Cigale in Anton Globočnik sta ga podpirala v tem delovanju.

Društva takrat na vseučilišču niso imeli, vlada takih zvez namreč ni trpela. Zbirali so se pa okoli l. 1843. tem pridnejše v kavarni „Bayrisches Café“ v Josipovem (Josephstadt), kamor so prihajali tudi slovenski činovniki, pa brvatski, češki in slovaški dijakí (Stur, Hurban). S početkom l. 1845. se je vsa slovenska družba preselila v „Slavisches Café“ k Grloviču na Bauernmarkt, kjer je poslej ostala skoro celo desetletje. Sem so zahajali tudi Kurelac, dr. Kuretič, Pajič in dr. Tu so gojili idejo slovenske vzajemnosti, ki se je najbolj kazala v proučevanju češkega in srbo-hrvatskega jezika. Vukove narodne pesmi so bile v onih dneh evangelije tega dijaškega ogojišča.

V l. 1844. so priredili mladi rodoljubi strmečemu Dunaju prvi „slovanski ples“ v Josipovskem gledališču.

To je bil prvi nastop slovenski in slovenski na Dunaji. Priznanjkljaja je bilo sicer do 2000 gld.,

a darovitost knezov srbskih Miloša in Mihajla in češke aristokracije je premostila to neugodnost. L. 1846. in 1847. sta se vrstila dva blesteča „slovanska plesa“ na Kostanjevici v dvorani „zur Birne“. Slovence je ob vseh teh prilikah zastopal v odboru vrloznani Peter Kozler.

Razven plesov so pa prirejali dijaki tudi besede. L. 1847. je bilo za Slovence v tem oziru posebno znamenito, in Josipovsko gledališče je bilo kraj zmagosnega nastopa pesmi slovenske. Anton Globočnik je bil tedaj reditelj slovenske točke. Tajnik moškega pevakega društva Dunajskega, Fran Legat, pa jo je izvajal in si izbral v to iz A. Globočnikove zbirke dijaških popevk „Popotnika“, kateremu je podložil melodijo normanske romance. Ta pesem je dosegla lovor večeru, občinstvo je burno zahtevalo ponovitve in Dunajske novine niso mogle drugi dan prehvaliti „slovenske narodne pesmi“. Melodija se je poslej natisnila in priložila „Novicam“, pa tudi po Dunaji so jo delili mej mnogobrojne obitelji.

Zlonasni prevrat je mej tem pribajal bliže in bliže!

(Dalje prih.)

Domače stvari.

— (Zaveza slovenskih pevskih društev.) V krogih „Glasbene Matice“ se goji misel, da bi se vsa slovenska pevška društva organično zvezala in bi se tako iz središča plodila na vse strani glasbena umetnost, pa tudi vodilo nabiranje narodnih pesni itd. Ta misel je gotovo vrta. Uspehe jej obetajo že obstoječe podobne zaveze: učiteljskih društev, posojilnic in druge. Kaj bi bilo, če bi se o tem širši razgovor pričel že pri pevskem sestanku povodom desetletnice „Slavčeve“, dne 10. prihodnjega meseca? Na delo torej, rodoljubni možje!

— (Velika vrtna veselica na Koserjevem vrtu.) ki jo je včeraj priredila čitalnica v Spodnji Šiški, je imela povse sijajen uspeh. Tudi nebo je bilo naklonjeno prirediteljem in je sv. Medarda pravilo doživelo izjemo že koj drugi dan po tem za vreme nekako pomenljivem svetniku. Sv. Marjeta naklonila je vrlim Šiščanom najlepši dan. Valed udeležbe pevskih društev „Lira“ iz Kamnika, „Slavca“ in „Ljubljane“, ki so se pridružili mešanemu zboru Šišenske čitalnice, je bil pevski vzpored res izredno zanimiv in raznovrsten. Ob 3. uri popoldne odkorakal je Ljubljanski „Sokol“, ki se je korporativno udeležil veselice, z zastavo in troben-tači iz čitalnice, z njim pa tudi pevci „Slavca“ za svojo zastavo. Pri vходу na vrt, ki je bil bogato okičen z zastavami in lampijoni, je pozdravil predsednik Šišenske čitalnice g. Fran Drenik došla društva, posebno „Sokola“, ki je prvi povsod, kjer gre za narodno stvar. Odzdravil je starosta Hribar poudarjajoč rodoljubnost Šiščanov, ki so se prvi odzvali pozivu odbora „Narodnega doma“ ter priredili slavnost v prid zgradbenemu fondu. Pevska društva so izvajala prav vrlo svoj vzpored in tekmovala drugo z drugim. Po številu pevcev je bil najmočnejši „Slavec“ (nad 50 članov) ter pel prav efektno. Domači mešani zbor Šišenski pod vodstvom gosp. Sachsa se je držal dobro in žel mnogo pohvale. Jako simpatično je vzprejelo občinstvo Kamniško „Liro“, ki se je pod vodstvom g. Stelé ta posebno odlikovala po krepkih svojih basistih. Društvo „Ljubljana“ pa je posebno uspelo z vedno mlado lpavčev „Domovini“, v kateri sta pela samospeve gg. Josip Noll in Pavšek. Vsako društvo je moralo ponavljati katero točko ali dodati novo. Na konci pa so vsi moški zbori združeno zapeli pod vodstvom gosp. Stelé ta „Uboj“ s spremljevanjem godbe in „Morje Adrijanskega“, kar je naredilo veličasten utris in vzbudilo splošno navdušenost. Vojaška godba je svirala prav marljivo več domačih skladb, kar je pripomoglo k splošni zadovoljnosti. Ob 7. uri spuščal je g. Bitner balone, v mraku pa se je zažgal umetalni ogenj. Ker je bil ves prostorni vrt napolnjen in so se tudi orebi dobro obnesli, bil je gmoten uspeh jako povoljen; kosmatega dohodka je bilo 530 gld. Vrla Šišenska čitalnica sme s ponosom zabeležiti to lepo narodno veselico v svojo kroniko.

— („Radogoj“) poklonila je „obrtno-pomožna družba“ v Ljubljani valed sklepa svojega občnega zbora 20 kron. S tem stopila je ta tiho a blagodejno delujoča družba v kolo onih narodnih denarnih zavodov, ki so vedeli prav ceniti prevažno nalogo „Radogojev“. — Slava jej!

— (Osobne vesti.) Deželni odbor štajerski je imenoval inženjerja Avgusta Rabczewicza ravnateljem deželnih železnic. — Asistentnim zdravnikom v rezervi je imenoval rezervni asist. zdravnika namestnik dr. Josip Janda v 27. pešpolku.

— (Deželni predsednik baron Hein) se je vrnil v soboto s svoje inspekcije v Ljubljano.

— (Slovesen pogreb) ob veliki udeležbi Ljubljanskega občinstva je bil v soboto popoldne, ko so pokopali vpokojenega župnika in duh. svetnika sekovske škofije, g. Antona Missio, brata knezoškofa Ljubljanskega. Kondukt je vodil prevz. knezoškof sam.

— (Zakon v prid okrajnim sodnikom,) po katerem jih tretjina pride v 7. činovni razred, je že dobil cesarjevo sankcijo, kakor poroča „Allg. Wr. Ztg.“ To je tem bolj verjetno, ker je bil pravosodni minister sam izjavil, da se bode rečeni zakon začel izvrševati v drugi polovici tega leta.

— (Skušnje pevskega zbora „Dram. društva“) za bodočo gledališko sezono so se pričele včeraj. Pevski zbor „Slavca“ bode tudi nadalje gledališki zbor.

— (Občni zbor c. k. kmetijske družbe kranjske) bode v četrtek dne 14. t. m. ob 1/9.

uri popoldne v dvorani mestne hiše v Ljubljani. Vzporod: 1.) Prvomestnik prične zborovanje. 2.) Poročilo o delovanju glavnega odbora v l. 1893. 3. Predložitev družbenega računa za leto. 1893. in proračuna za leto 1895. (Račun in proračun se dopolnjujeta gg. družabnikom še o pravem času, razporejena sta pa v nadrobni pregled v pisarni kmetijske družbe.) 4.) Volitev jednega odbornika v glavni odbor namesto po družbenih pravilih izstopivšega gospoda knezoškofijskega tajnika Josipa Šiške. 5.) Poročila in predlogi odborovi. 6.) Poročila in predlogi podružnic. 7.) Nasveti in prosti govori posameznih družabnikov.

— (Orožne vaje brambovcev) na Kranjskem se bodo letos vršile od dne 25. avgusta do 8. septembra v ribniškem sodnem okraju. Teh vaj se bodo udeležili brambovski polki št. 3, 4 in 5.

— (Varujte naše koristne ptice.) Naznanili smo že knjižico „Varujte naše koristne ptice glada in mraza in nastavlajte jim valilnice“, katero je spisal g. Fran Vabič, nadučitelj v Runeču. Stvar se nam vidi jako važna, naj torej še enkrat o njej spregovorimo nekoliko besed. Resnica je, da se število poljedelstvu koristnih ptic vedno bolj in bolj manjša. Sekanje gozdov, krčenje grmovja in trnja, pomanjkanje starih votlih dreves in vsako leto se ponavljajoče sušenje sadnih dreves in porabljanje vsacega koščeka zemlje v kulturne namene krči pticam število ugodnih in varnih vališč, ter s tem omejuje pogoje njihovega obstanka in množenja na jako občutljiv način. K temu se družijo ostre zime s svojimi za ptice hudimi posledicami: gladom in mrazom. Surovi dečki in mnogo dvo- in štirinožnih živalij zalezava jih na vsak sled. Kolikor manjši pa postaja rod naših koristnih ptic, v toliko večjem številu množijo se škodljive žuželke. Ker se jim zelo težko stavimo v bran, moramo tembolj misliti na naše koristne ptice — najmarljivejše sodelovalke pri uničevanju gosenic — in skrbeti za njih vspešno varstvo. Da se to za poljedelstvo prevažno vprašanje v najširših krogih narodovih udomači, treba je, da se naša mladina dobro poduči, kako je pomagati tem ljubkim živalicam v svojih hudih nadlogah. Z Vabičevim navodom v roki bo slednjemu starejšemu dečku — brez posebne pripomoči — omogočeno, vse pripraviti, kar je potrebno v varstvo koristnih ptic. Z doslednim razširjanjem resnice, da nam veliko število ptic neizmerno koristi in da se neznatni v njih varstvo uporabljeni trud stoterno poplača, bomo z najboljšim vspehom in najcenejšim načinom omejili veliko nevarnost, katere nam preti po ogromno se množijo škodljivi golazni. S posebnim ozirom na našo vedno večjo veljavo sadjarstva se nujno priporoča, da vsi vse to ukrenemo, kar je potrebno v varstvo ptic. Poljedelska in bralna društva, okrajni in občinski zastopi, šolske oblasti in tudi zasebniki naj torej mladino o tem velevažnem vprašanju podučujejo, kar se najuspešnejše doseže po imenovanju brošurici, ki je spretno in poljudno pisana, ter okrašena z ličnimi ilustracijami. Brošurica se dobiva pri g. F. Vabiču, nadučitelju v Runeču pri Ormoži. Cena: 1 komad za 15 kr., 10 komadov za 1 gld. 20 kr., 50 komadov za 5 gld., 100 komadov za 9 gld.

— (Most pri Radečah.) Piše se nam z Zidanega mosta: Stavba mostu pri Radečah napreduje kaj lepo. Da ni ovir, gre hvala tudi rajni gosp. Potočinovi oziroma njenim bčeram. Kot poznavatelj kraja pa opozarjam dež. odbor kranjski na viharje, ki po zimi, spomladi in na jesen ravno tam posebno hudo razsajajo, kjer bode stal novi most. Bodoči ta most ne dobi srednjega stebra. Širok bode 82 metrov, železni vezilni stebri pa bodo do 11 metrov visoki. Nisem strokovnjak in torej nimam sodbe o stvari, a ljudje, ki poznajo viharje, se boje, da bi mogel vihar ves most podreti. Pomisliti je, da bo dosti stebrov in širokih vezij, v katere se viharji lahko uprejo, ter most v Savo vržejo. Načrt mostu je lep, — g. Hráský ga je izdelal, — ali na hude viharje ni pri tem delu menda nihče mislil. Veliko se ne da več popraviti, ker je že vse narejeno, kar treba za most brez srednjega stebra, ali graditelju železnega mosta se morebiti lahko še naloži kakšna garancija in morebiti se da še sedaj pri zgradbi kaj poskrbeti zoper hude viharje.

— (Predzrna tatvina.) Piše se nam iz Huma: Dne 7. t. m. popoldan mej 1/3. in 4. uro, ko so vsi domači imeli za lastnim hramom na travniku s senom opravilo, ulomil je neznan tat pri posestniku in mlinarju Petru Zdravcu v Loperticah blizu Ormoža ter iz zaklenjene omare odnesel dve

zlati uri, jedno zlato verižico z medaljonom, jedno srebrno verižico iz ameriških novcev, jeden samokres in par čevljičkov in skupni vrednosti nad 150 gld. Kdor zasledi tatu in spravi nazaj ukradene reči, dobi od posestnika 10 gld. daru. Jedna ura je bila za moške, druga za ženske (ne zelo majhna). Obe sta bili remontoir. Prva je imela rimske, druga arabske številke in črko B 809 od znotraj. Stiriogelni medaljon viseč na jednom voglu imel je po prednji strani 18. okt. 1892, po drugej P. S.

— (Novi društvi.) V Idriji se snuje lovski klub, v Gorjah na Gorenjskem pa prostovoljno gasilno društvo.

— (Strela) je ubila minuli četrtek v Gornjih Bitnjah 11letno Franciško G., ko je pred nevihto bežala s polja proti domu.

— (Pogozdovanje Krasa) Na kranjskem delu Krasa je letošnje spomlad pogozdovna komisija bila posebno marljiva. Nasadilo se je na novo 141 41 hektarov, zboljšalo pa 110 14 hektarov manj uspeh nasadov. Porabilo se je v to svrhu 21/4 milijona borovcev, ki so se večinoma dobro prijeli in lepo uspevajo. V mesecu aprilu se je tudi začelo graditi zidovje v skupni dolgoti 8520 metrov, ki bode dogotovljeno do konca tega meseca.

— (Sadjerejski tečaj v Gorici) se je pričel minuli teden na tamošnjem poskušališču. Došlo je 7 Slovencev, katerim pa pouk, ki se vrši le v italijanskem jeziku, ne bode dosti koristil, ker večinoma niso večši italijanščine ali pa le malo. Opravičeno torej zahteva „Primorec“, naj se ukrene potrebno, da Slovenci dobé pouk v svojem materinskem jeziku.

— (Akadem. društvo „Slovenija“) na Dunaji ima v sredo dne 13. t. m. izvanredno občni zbor. Vzporod: 1.) Poročilo preglednikov. 2.) Volitev novega predsednika, dveh odbornikov in jednega namestnika. 3.) Slučajnosti. Začetek ob 8 1/2 zvečer. — Lokal: Kastner's Restauration „Zum Magistrat.“

— („Tržaški Sokol“) priredi dne 17. t. m. veliki društveni izlet v Devin, dne 1. julija pa bode velika vrtna slavnost z javno telovadbo. Pomnoženi odbor dela posebno velike priprave za to slavnost, katere vzporod bode obsejal povsem nove točke. „Tržaški Sokol“ je torej pričel novo društveno leto prav vrlo in si odbor prizadeva vsestranski, da letos povzdigne „Sokola“ na vrhunec slovenskih društev v Trstu.

— („Kmetijska in vrtnarska družba za Trst in okolico“) s sedežem v Trstu ima svoj občni zbor v nedeljo dne 17. t. m. Nadejati se je, da se vpiše prav mnogo članov, da bode novo društvo takoj v početku moglo uspešno pričeti svoje važno delovanje.

— (Volitve v Pazinu) za upravni svet so končane. Italijanska stranka je v tretjem razredu zmagala za 12 glasov (195 naših, 207 italijanskih glasov). Kako je zmagala lahonska stranka, o tem še nimamo podrobnosti, a lahko si je misliti.

— (Nova železnica.) Železniška proga Tržič (Monfalcone) Červinjan s postajami Ronki Fr. B. Pieris-Turriaco, Villa Vincentina in Červinjan se je danes dne 11. junija izročila javnemu prometu. Na vseh imenovanih postajah je promet neomejen.

— (Razpisane službe.) Na c. kr. strokovni šoli za lesno obrt v Ljubljani je razpisano z dnem 1. oktobra t. l. mesto delovodje za pletenje košaric. Letna remuueracija znaša 600 gld. Prošnje je poslati do dne 15. avgusta vodstvu omenjene šole. — Na dvorazredni ljudski šoli na Rakici je izpraznjeno drugo učiteljsko mesto z letno plačo 450 gld. Prošnje do dne 30. t. m. okrajnemu šolskemu svetu v Krškem. — Na dvorazrednici v Litiji je izpraznjeno drugo učiteljsko mesto z letno plačo 450 gld. in prostim stanovanjem. Prošnje do dne 1. julija pri okrajnem šolskem svetu v Litiji.

Slovenci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Penzija rodbine Lesseps.) Iz Pariza se poroča, da je družba Sueškega prekopa dovolila rodbini Lessepsovi letno rento 120.000 frankov.

* (Otrovanih je bilo) v mestu Saint Etienne na Francoskem nad 40 oseb in sta dva bolnika že umrla po hudih mukah. Sumi se, da je ponarejeno mleko zakrivilo nesrečo.

* (Germanizacija v Alzaciji in Loreni.) Francoski listi prinašajo dolga poročila o napredovanju germanizacije v teh dveh sedaj nemških deželah. Kmalu po končani vojni okoli l. 1875 je bilo 1,426.636 domačih prebivalcev proti 39.743 priseljenim Nemcem, ne všteti vojakov. Domačinov je bilo torej 95%. L. 1880 je bilo že samo 92% domačinov in l. 1894 celo samo 81%. Zdaj je v Alzaciji-Loreni 1,312.427 domačinov in 282.000 priseljenec. Od l. 1880 do 1885 se je izselilo 50.000 domačinov in se je naselilo 70.000 Nemcev. Od l. 1885 do 1890 se je naselilo 33.000 Nemcev. Sploh rase število naseljenecv od leta do leta. Danes je v Strassburgu 70.000 starih Strassburžanov proti 40.000 naseljenim Nemcem, mej katerimi niso všteti vojaki. V Metz presega število naseljenecv že domačine, poleg 21.685 domačih prebivalcev je namreč 28.500 priseljenih Nemcev.

Brzjavke.

Gradec 11. junija. Deželni finančni ravnatelj Christ je resigniral. Na njegovo mesto je imenovan dvorni svetnik Kofler v Celovcu.

Dunaj 11. junija. Iz verodostojnega vira se javlja, da se je ministerski svet izrekel za ustanovitev slovenskih paralelk na Celjski gimnaziji in da je za paralelke glasoval tudi trgovinski minister grof Wurmbbrand. Tudi eksekutivni komite koalicijske uštevši dr. Heilsberga se je izrekel za paralelke. Tiskovni bureau nemške levice pripravlja že primerno izjavo.

Budimpešta 11. junija. Cesar je poklical k sebi Gezo Szaparyja in Andreja Csekonicasa, ki sta odločna nasprotnika civilnega zakona, in jima je rekel, da neče uplivati na prepričanje magnatov, da pa ni želeli akcije, o katere koncu se nič ne ve in ki ni v interesu dežele.

Budimpešta 11. junija. Sestava novega ministerstva je zadela ob težkote, ker ni dobili kandidata za portfelj poljedelskega ministerstva. Najnovejši kandidat je veliki župan v Stolnem belem gradu baron Fiath.

Budimpešta 11. junija. Jutri se predstavi novo ministerstvo s primerno izjavo poslanski in magnatski zbornici. Opozicija se pripravlja za odločen naskok na vlado.

Topolčan 11. junija. Katoliški shod je bil številno obiskan, ker pa je bila ogromna večina udeležnikov slovaške narodnosti, morali so se vsi govoriti iz madjarščine prelagati na slovaški jezik.

Rim 11. junija. V encikliki, ki izide v kratkem, razpravlja papež o blagoslovnem uplivu papežev na vse življenje, politike pa nič ne omeni.

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih.

Umrli so v Ljubljani:

8. junija: Marija Galičič, kuharica, 71 let, Kravja dolina št. 11.
V deželni bolnici:
6. junija: Matija Zajc, cerkvenik, 41 let. — Jernej Verhunc, delavec, 33 let.
8. junija: Sofija Schauer, gostija, 36 let.
9. junija: Marija Primc, dekla, 42 let.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
9. junija	7. zjutraj	736.0 mm.	10.2° C	sl. sev.	dež.	2.50 mm.
	2. popol.	736.4 mm.	14.2° C	sl. szh.	obl.	
	9. zvečer	737.0 mm.	10.8° C	sl. sev.	jasno	dežja.
10. junija	7. zjutraj	737.9 mm.	8.2° C	brezv.	megla	
	2. popol.	736.4 mm.	21.4° C	sl. jzh.	jasno	0.00 mm.
	9. zvečer	734.9 mm.	14.6° C	sl. jzh.	jasno	

Srednja temperatura 11.7° in 14.7°, za 6.4° in 3.4° pod normalom.

Dunajska borza

dné 11. junija t. l.

Skupni državni dolg v notah	98	gld.	30	kr.
Skupni državni dolg v srebru	98		25	
Avstrijska zlatna renta	120		80	
Avstrijska krona renta 4%	97		95	
Ogerska zlatna renta 4%	120		70	
Ogerska krona renta 4%	95		—	
Avstro-ogerske bančne delnice	998		—	
Kreditne delnice	349		75	
London vista	125		05	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61		25	
20 mark	12		25	
20 frankov	9		96	
Italijanski bankovci	44		77 1/2	
C. kr. cekini	5		90	

Dne 9. junija t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	147	gld.	25	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	197		—	
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	126		75	
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124		25	
Kreditne srečke po 100 gld.	195		75	
Ljubljanske srečke	24		25	
Rudolfove srečke po 10 gld.	22		25	
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	151		20	
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	2.9		—	
Papirnat rubelj	1		34 1/4	

Oplemenjeni raki

Živi, se razpošiljajo sveži takoj po njih lovu in se jamči za to, da dosepejo živi. Pošilja se po poštnem povzetju ter stane košara, v kateri je (540—9)

100 komadov lepih navadnih rakov . . . 3 gld.
50 velikih rakov . . . 4 " "
35—10 komadov solo-rakov . . . 5 "

M. Potoker, Monasterzyska, Galicija.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1894.

Nastopno omenjeni prihajalji in odhajalji časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 3 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Solthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Land-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregenz, Curik, Geneva, Paris, Steyr, Linz, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Eger, Karlove vane, Francove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 7 min. zjutraj mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Solthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Land-Gastein, Dunaj via Amstetten.
Ob 11. uri 41 min. dopoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 12. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Solthal, Dunaj.
Ob 4. uri 14 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Solthal v Solnograd, Land-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregenz, Curik, Geneva, Paris, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 53 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipske, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Pilsna, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Gmunden, Ischla, Aussee, Parisa, Geneva, Curika, Bregenza, Inomosta, Zella na Jeseru, Land-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.
Ob 8. uri 6 min. zjutraj mešani vlak iz Novega mesta, Kočevja.
Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipske, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Pilsna, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Parisa, Geneva, Curika, Bregenza, Inomosta, Zella na Jeseru, Land-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Liensa, Pontabla, Trbiša.
Ob 12. uri 46 min. popoldne mešani vlak iz Novega mesta, Kočevja.
Ob 4. uri 48 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Belsthalja, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
Ob 8. uri 34 min. zvečer mešani vlak iz Novega mesta, Kočevja.
Ob 9. uri 31 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 23 min. zjutraj v Kamnik.
" 8. " 05 " popoldne " "
" 6. " 50 " zvečer " "
" 10. " 10 " " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 56 min. zjutraj iz Kamnika.
" 11. " 15 " dopoldne " "
" 6. " 30 " zvečer " "
" 9. " 55 " zvečer " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Koncipijenta

ki je dovršil sodno prakso, išče

Dr. J. Schegula

(642—2)

advokat v Radolfovem.

Stanovanje

obstoječe iz 3 sob, 1 kuhinje in kar zraven spada, se odda s 1. avgustom na Poljanah št. 26 v najem. Pogoji se izvedo istotam. (655—1)

Jednonadstropna hiša s prodajalnico z mešanim blagom

vred, s tremi sobami, z vrtom, živinskim in prešljivim hlevom, poleg glavne ceste, jedno uro od Trebnjske železniške postaje na Dolenjskem, da se s 1. septembrom v najem. — Natančneje pové iz prijaznosti upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (656—1)

Razglas.

Krajni šolski svet v Mozirji naznanja, da bude

dné 25. junija t. l. dopoldne ob 10. uri v pisarni trškega županstva

zmanjševalna dražba za stavljenje tri-razrednega novega šolskega poslopja.

Cela stavba je proračunjena na 15.300 gld. Dražbe se lahko udeležijo vsakdo, ki je osebno navzoč in ki položi postavno varščino. Pismene ponudbe se ne vzprejmejo. Proračun, stavbeni pogoji in načrti šolskega poslopja se lahko ogledajo vsak dan pri krajnem šolskem svetu v Mozirji.

Alojzij Goričar, načelnik.

(621—2)

Dunajska kavna mešanica

daje kavi lepo barvo, dober okus in moč.

Dunajska kavna mešanica

učini kavo redilno, zdravo in ceneno.

Vzemite torej kot dodatek kavi samo

pristno

Dunajsko kavno mešanico

(Wiener Kaffee-Melange)

in tovarne

(606—4)

Arnold & Gutmann na Dunaji

ki se dobiva v skoro vseh specerijskih trgovinah.